

هراس مرتجعین از انقلاب

در حالی که پروژه ها و تاکتیک های بورژوازی ایران برای مهار و تعدیل تضادهای موجود و نجات جمهوری اسلامی از بن بست و بحران با شکست روبرو شده است، طرفداران خاتمی با نگرانی، مجلس ارتجاع را به جناح رقیب خود واگذار می کنند.

نگرانی آنها از آن روست که دیگر نمی توان با وعده اصلاح رژیم از درون و طرح شعارهایی امثال اصلاحات، رفراندوم و غیره، مردم را فریب داد و به بهبود اوضاع در چارچوب نظم موجود متقاعد ساخت. تحریم انتخابات فرمایشی مجلس از سوی توده های کارگر و زحمتکش به وضوح این حقیقت را نشان داد. نگرانی آنها از آن روست که می دانند برملا شدن شکست اصلاح طلبی در ایران، یک راه در برابر مردم قرار داده است: انقلاب. از همین روست که خاتمی مذبحخانه تلاش می کند تا به مردم بگوید، اصلاحات با شکست روبرو نشده بلکه اکنون نیز ادامه دارد. او جناح رقیب را که تا دیروز، اقتدارگرا و ضد اصلاحات می خواند، اکنون اصلاح طلب می نامد و می گوید آنها پس از هفت سال در حال اجرای همان پروژه ای هستند که وی در آغاز، وعده آن را به مردم داده بود. تنها شکوه و اعتراض او این است که نگذاشتند هفت سال پیش پروژه "اصلاحات" آغاز شود و تازه آن را آغاز کرده اند. پیام خاتمی به مردم ایران این است که "اصلاحات" به بار نشسته و تاثیرات چنان ژرفی برجای گذاشته است که حتا جناح رقیب وی را "آزادخواه" و "اصلاح طلب" ساخته است. پس مبادا که مردم، انقلاب را در برابر "اصلاحات" قرار دهند.

این نگرانی از انقلاب را، یکی دیگر از سران گروههای دوخردادی، بهزاد نبوی، با صراحت بیشتری ابراز می دارد. او وظیفه جناح طرفدار خاتمی را در حفظ نظم موجود و مقابله با انقلاب دشوارتر از گذشته می داند و با اشاره به تحریم انتخابات از جانب توده مردم می گوید، می دانیم که به میدان آوردن مجدد مردم خیلی مشکل است. اما باید طی فرآیندی امید مردم را به راههای دیگر که سرابی بیش نیست

اعتصاب سراسری معلمان و یک جمع بندی

بی تردید معلمان کشور در زمره زحمتکش ترین و کم درآمدترین اقشار جامعه هستند که تحت حاکمیت ارتجاعی جمهوری اسلامی و از ناحیه فشارهای روز افزون اقتصادی و نیز محدودیت ها و فشارهای مضاعف سیاسی، در شرایط بسیار دشواری به سر می برند. شرایطی که دایما مورد اعتراض آنها بوده است و برای تغییر و برهم زدنش، دست به مبارزه زده اند و اعتراضات متعددی را در اشکال گوناگون، از جمله در شکل تجمع و تحصن، تظاهرات و راهپیمایی و اعتصابات سازمان داده اند. این اعتراضات و اعتصابات معلمان و سایر فرهنگیان که جمعیتی بالغ بر یک میلیون را شامل می شوند، از سال ۸۰ به این طرف، به شکل آشکاری رشد و گسترش یافته و استمرار

داشته است. تنها در سال گذشته افزون بر دهها تجمع اعتراضی و اعتصاب منفرد و مجزا در شهرها و استانهای جداگانه، معلمان چهار اعتصاب بزرگ را در مقیاس سراسری سازمان داده اند که طی آن کرار مطالبات خود را نیز عنوان کرده اند. اما این خواست ها که به عنوان محوری ترین آنها می توان از، افزایش حقوق، هماهنگ شدن نظام پرداخت ها و رفع تبعیض بین حقوق و مزایا و پاداش معلمان با سایر کارکنان دولت، کارآمد کردن بیمه ها، تامین امکان مداخله و ایفای نقش معلمان در برنامه ریزی آموزشی و تعیین مواد درسی به منظور تغییر و بهبود کیفیت آموزش و تحصیل، برچیده شدن دستگاه

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۴۰)

اتحادیه سیاسی - اجتماعی زنان در بریتانیا

سازمانی که تاثیر بیشتری در کتاب های تاریخی از خود برجای گذاشته، سازمان خانم "امیلین پانکهورست" و دخترش "کریستابل" بود. در سال ۱۸۹۲،

"امیلین"، همسر دکتر ریچارد پانکهورست وکیل مدافع و عضو اتاق بازرگانی منچستر و ایضا موسس انجمن لیبرال منچستر بود که در سال ۱۸۹۲ لیبرال ها را ترک کرد و به ILP (حزب مستقل کارگر) پیوست. در پایان سال ۱۸۴۹، امیلین به عنوان نامزد ILP در هیئت امنای شارلتون برگزیده شد و یک سال پس از آن، کمپینی برای همسرش برای کاندیداتوری Gorton در انتخابات عمومی به راه انداخت. در سال ۱۸۹۸، دکتر پانکهورست در گذشت. در طی سال های ۱۸۹۰ تا اواخر ۱۹۰۳، خانم پانکهورست بیشتر تلاشش متوجه پیشرفت حزب بود تا حق رای برای زنان. در سال ۱۹۰۳ او به عضویت هیئت اجرایی سراسری ILP انتخاب شد. کریستابل، سیلویا، هارتی و آدلا، تمامی فرزندان خانم پانکهورست به حزب پیوستند. در همان سال، امیلین به اتفاق دخترش، کریستابل که رابطه نزدیک تری با مادرش داشت، خواستار حق رای برای زنان شدند. مبنای استدلال آنها این بود که تحقق این امر به پیشرفت موقعیت

در این شماره

جنایات امپریالیسم آمریکا

۶ در عراق

۲ اخباری از ایران

۷ اخبار کارگری جهان

خلاصه ای از اطلاعاتی ها

۶ و بیانیه های سازمان

اخباری از ایران

تجمع اعتراضی کارگران شوفاز البرز

جمعی از کارگران شوفاز البرز استان قزوین، در اعتراض به عقب افتادن شش ماه دستمزد، در محل خانه کارگر این استان دست به تجمع زدند. شایان ذکر است که کارفرمای این شرکت، علی رغم مخالفت کارگران، کارخانه را از شهر صنعتی البرز به محل دیگری انتقال داده و با فروش ماشین آلات، کارگران را عملاً از کار بیکار و در حالت بلاتکلیفی نگاه داشته است.

اعتصاب و گروگان گیری در پاکریس سمنان

صبح روز سه شنبه ۱۵ اردیبهشت، زمانی که مدیرعامل کارخانه پاکریس مشغول بازدید از سالن بافندگی این کارخانه بود، توسط کارگران به گروگان گرفته شد. کارگران سپس تمام دستگاههای کارخانه را خاموش کردند. این کارگران در ادامه اقدام اعتراضی خود، روز بعد نیز در برابر دفتر امام جمعه شهر دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار پرداخت ۵ ماه حقوق و مزایای معوقه خود شدند. ۱۵۰۰ کارگر این کارخانه، از مدت ها قبل با مشکلات و نابسامانی های عدیده ای از جمله عدم پرداخت به موقع دستمزدها دست به گریبانند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود می باشند.

اعتصاب در ریسندگی فومنا

کارگران شرکت ریسندگی و بافندگی فومنا، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود، روز جمعه یازده اردیبهشت دست به اعتصاب زدند. این کارخانه که سابقاً تحت پوشش بانک صنعت و معدن بود از سال ۸۲ به بخش خصوصی واگذار شد که پس از آن تعداد کارگران آن از ۱۲۰۰ نفر به ۶۰۰ نفر رسیده است. در عین حال دستمزد کارگران از اسفند سال گذشته به بعد نیز پرداخت نشده است. کارگران این کارخانه، هفته قبل از این اعتصاب نیز، دست از کار کشیده و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شده بودند.

در صفحه ۳

طبقه حاکم با توسل به قهر و زور در برابر این تحول مقاومت می ورزد. بنابراین نیازهای مبرم دگرگونی و انقلاب در مناسبات اجتماعی، انقلاب سیاسی را در دستور کار قرار می دهد و توده های مردم را به در هم شکستن روبنای سیاسی موجود و به زیر کشیدن طبقه حاکم و مسلط فرامی خواند.

پس اگر انقلاب با عقل مرتجعین جور در نمی آید و نامعقول جلوه می کند، باید هم که چنین باشد. چرا که انقلاب می خواهد به هر آنچه که کهنه و ارتجاعی ست پایان بخشد. می خواهد بندها و موانعی را که بر سر راه تحول جامعه ایران و توده های زحمتکش مردم اند در هم بکوبد و از میان بردارد. می خواهد به حاکمیت ارتجاع پایان بخشد. اما دقیقاً همین خصلت مترقی انقلاب است که معقول بودن خود را جار می زند و توده های مردم، این سازندگان تاریخ را به انقلاب وامی دارد. همان توده های وسیع مردمی که توانایی و قدرت خود را به عملی ساختن انقلاب در تمام کشورهای جهان نشان داده اند. هنگامی که این سازندگان تاریخ به انقلاب روی آورند، حتی بزرگ ترین نیروی نظامی و سرکوب ارتجاع نیز یارای مقابله با آنها را نخواهد داشت. نگرانی ارتجاع حاکم بر ایران از همین جاست. جنبش طبقاتی کارگران و توده های وسیع زحمتکش مردم ایران، اکنون دیگر فراتر از آن رفته است که پاسداران نظم کهنه و ارتجاعی بنوانند آن را به عقب برگردانند و یا به قول خودشان تلاش کنند توده مردم را برای حل مطالباتشان به پای صندوق رأی بکشانند. مرحله لیبرالی و رفرمیستی جنبش که در آن توهمات رفرمیستی غلبه داشت و نیروی فعال آن را جریانات بورژوازی تشکیل می دادند، مدتی ست که به پایان رسیده است. مدافعین نظم موجود از هر قماش، رسالت خود را به فرجام رسانده اند. نیرویی که برای مقابله با نظم موجود در صحنه باقی مانده است و برمرتجعین حاکم و تمام پاسداران نظم موجود تنگ تر می سازد، طبقه کارگر ایران و توده های زحمتکش و ستمدیده ای هستند که تحقق مطالبات و اهداف آنها جز از طریق دگرگونی تمام نظم موجود، ممکن نیست. این نیرویی ست که به سوی انقلاب پیش می رود و تاریخ آینده ایران را خواهد ساخت. بگذار مرتجعین از این انقلاب برخود بلرزند و آن را "تامعقول" و "غیرعملی" بنامند. انقلاب یک ضرورت است و این ضرورت با قدرت تمام، هرگونه مقاومت را در هم خواهد شکست.

هراس مرتجعین از انقلاب

قطع کنیم. انقلابی عمل کردن غیر عملی و غیر معقول است.

بدیهی است که مرتجعین هر آنچه را که در توان داشته و دارند به کار گیرند تا مانع انقلاب شوند. از این جهت تلاش آنها برای مقابله با انقلاب عجیب و غریب نیست. تاکتیک "اصلاحات" آنها نیز با تمام جارو جنجالی که بورژوازی ایران و جهان بر سر آن به راه انداختند و همه آنها وعده پیروزی اش را می دادند، در خدمت همین هدف بود. در عمل اما آنچه که در این هفت سال بر حتماً عقب مانده ترین و ناآگاه ترین مردم روشن شد، سراب بودن اصلاحات در ایران بود و نه انقلاب.

روزی که هیاهوی "اصلاحات" در ایران برپا شد، سازمان فدائیان (اقلیت) نخستین سازمانی بود که سراب بودن اصلاحات را در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی با صدای بلند اعلام کرد و خطاب به توده های کارگر و زحمتکش مردم ایران گفت که "اصلاحات" موعود نتیجه ای در پی نخواهد داشت و یگانه راه تحقق مطالبات برحق مردم ایران یک انقلاب است. با گذشت مدتی کوتاه از به قدرت رسیدن خاتمی، مردم به زودی دریافتند که از او کاری ساخته نیست. با این وجود، طرفداران وی وعده انجام اصلاحات را به پیروزی، "اصلاح طلبان" در مجلس موعول نمودند. آن هم تحقق یافت، اما گویی تنها از آن رو که کاملاً آنها را خلع سلاح کند و دیگر عذر و بهانه ای نداشته باشند. هنگامی که آنها با این پیروزی، ناتوانی و شکست خود را در انظار همگان به نمایش گذاشتند، موج جنبش های توده ای علیه کلیت رژیم وسعت گرفت. این جنبشی ست که از آن پس پی در پی اعتلاء یافته و سرنگونی رژیم را هدف قرار داده است. پس آنچه در این میان عملاً و عیناً به اثبات رسید، سراب بودن اصلاحات بود و نه انقلاب.

اساساً شکست پروژه اصلاحات در ایران، بیانی از این حقیقت است که اصلاحات جوابگوی نیازهای تحول اجتماعی در ایران نیست بلکه یک انقلاب را می طلبد و این انقلاب، هم "معقول" است و هم "عملی".

انقلاب، ساخته و پرداخته کسی نیست، بلکه ضرورتی ست که از قانونمندی های تحول اجتماعی برمی خیزد. جامعه ایران نیازمند تحول و دگرگونی ست. مناسبات و نهادهای کهنه و ارتجاعی، سد راه این تحول اند.

اخباری از ایران

تجمع اعتراضی
کارگران ریسندگی پروین

کارگران کا رخانه ریسندگی پروین اصفهان در اعتراض به عدم پاسخگویی و رسیدگی مسئولین به مشکلات و مطالبات خود، روز سه شنبه ۲۲ اردیبهشت در برابر اداره کل کار استان و نیز خانه کارگر اصفهان دست به تجمع زدند. قابل ذکر است که به بهانه تغییر ساختار، کارگران این کارخانه برای مدت معینی جهت دریافت بیمه بیکاری معرفی شدند، اما با اتمام دوره تعیین شده بیمه بیکاری کارگران نیز قطع شده است.

تجمع اعتراضی
کارگران کشت و صنعت

بیش از هزار تن از کارگران و کارکنان کشت و صنعت و دام پروری مغان، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق خود، در برابر در ورودی شهرک غفاری دست به تجمع زدند. حقوق کارگران و کارکنان از اسفند به بعد پرداخت نشده است.

اعتصاب در معدن سنگرود

در اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، روز ۱۲ اردیبهشت، کارگران معدن سنگرود گیلان دست به اعتصاب زدند و خواستار پرداخت مطالبات معوقه از جمله عیدی و پاداش سال گذشته خود شدند. لازم به ذکر است که این کارگران، یک هفته قبل از این تاریخ نیز برای رسیدگی به خواست های خود، در برابر فرمانداری شهرستان رودبار یک اجتماع اعتراضی برپا کرده بودند، اما مسئولین شرکت (که زیر پوشش وزارت صنایع و معادن و فلزات است) تاکنون از پذیرش خواست کارگران سرباز زده اند.

تجمع اعتراضی کارگران سیانا

کارگران صنایع غذایی سیانا، همراه با اعضا خانواده خود در روزهای ۱۹ و ۲۰ اردیبهشت در برابر کارخانه دست به تجمع زدند و خواستار بازگشت به کار و پایان بلاتکلیفی خود شدند. گفتنی است که صاحب این کارخانه، در مهر ماه گذشته به بهانه فقدان مواد اولیه، این واحد را تعطیل نمود ولی هم اکنون با استفاده از کارگران قراردادی و قرارداد های یک ماهه، اقدام به راه اندازی

در صفحه ۴

اعتصاب سراسری معلمان و یک جمع بندی

معلمان را از تصمیمات قبلی خود منصرف و وادار به لغو اعتصاب سراسری کند. حتی "شورای امنیت ملی" رژیم نیز با صدور بخشنامه ای برپایی هرگونه تجمع و تحصن را ممنوع اعلام کرد. در عین حال اطلاعاتی ها و مسئولین حراست آموزش و پرورش به معلمان وعده دادند چنانچه معلمان تصمیمات خود را لغو کنند، از نشریه هفتگی "قلم معلم" که در جریان اعتصابات اسفند ۸۲ توقیف شده بود، رفع توقیف خواهد شد. به هر رو حاصل این تهدیدات و قلدن منشی ها و مجموعه روش های رذیلانه و نفاق افکنانه رژیم، بیانییه کوتاهی بود که توسط "تشکل های صنفی معلمان" در ۲۸ فروردین انتشار یافت. صدور این بیانییه که در آن تصمیمات "بیانییه یزد" آشکارا به حالت تعلیق در آمده بود و یکی از خواست های اصلی معلمان یعنی هماهنگ شدن نظام پرداخت ها نیز در آن دیده نمی شد و صرفا بر اعتصاب سراسری معلمان در روز ۱۳ اردیبهشت تاکید شده بود، مورد اعتراض توده معلمان قرار گرفت.

عکس العمل پایه، در برابر کسانی که با عنوان نماینده معلمان وارد مذاکره با دولت شده و از تصمیمات جمعی آنها عقب نشستند، بسیار شدید و اعتراض آمیز بود. روزنامه های وابسته به رژیم نیز همزمان، تبلیغات وسیع و دروغینی را پیرامون این جلسه و هماهنگ سازی حقوق معلمان با سایر کارکنان دولت، آغاز کردند و به درج تیترهای درشتی در این زمینه نیز روی آوردند، که این نیز اعتراضات وسیعی را در میان معلمان برانگیزت!

معهدا، علی رغم تمام این تشبیهات رژیم و به رغم آن که این تلاش های مذبحوحانه، اینجا و آنجا و در مقیاس محدود و محلی توانست اثراتی برجای بگذارد، اما در اساس نتوانست معلمان را از تصمیم خود منصرف و اعتصاب سراسری آنها را منتفی سازد! جمع زیادی از معلمان در تهران و برخی دیگر از شهرها، با انتشار اطلاعیه هایی از حضور و دخالت وزارت اطلاعات و حراستی ها در جلسه "کانون صنفی معلمان"، اعلام تنفر و انزجار نمودند. اقدامات ارباب آمیز و تهدید معلمان توسط نهادهای سرکوب و اطلاعاتی را محکوم کردند و ضمن افشاء وعده های پوچ و میان تهی و اقدامات فریب آمیز حکومتیان، باردیگر بر اتحاد و خواست های معلمان

حراست و نفتیش عقاید از مدارس و آموزش و پرورش، نام برد، هیچیک تاکنون متحقق نشده است.

جمهوری اسلامی نه فقط تاکنون لجوجانه از پذیرش خواست های معلمان امتناع کرده است، بلکه با توسل به شیوه ها و ترفندهای مختلف، تلاش نموده است این اعتراضات و اعتصابات را به شکست بکشاند. زمانی که معلمان با صدور بیانییه ی مصوب ۲۸ بهمن ۸۲ که به "بیانییه یزد" معروف شد بر تعطیل کلاس ها و تجمع و اعتصاب در ۱۳ الی ۱۷ اردیبهشت ۸۳ و تحریم امتحانات تاکید کردند، وقتی که آنان در آخرین اعتصاب سراسری سال ۸۲ خود در اسفند ماه، که یک هفته به طول انجامید به عزم خود برای تداوم اعتصاب تا رسیدن به خواست های خود پای فشردند، رژیم، در عین آن که سال ۸۳ را با دلهره، هراس و نگرانی فزاینده ای از ناحیه این اعتصاب آغاز کرد، در عین حال بیشترین هم خویش را نیز برای درهم شکستن صفوف متحد معلمان و بی نتیجه گذاشتن اعتصاب آنها به کار بست.

جمهوری اسلامی در ادامه سیاست های سرکوبگرانه و روش های رذیلانه پیشین خود، نه فقط با پیگرد و تهدید و ارباب، بر اعمال فشار خویش نسبت به معلمان افزود و عوامل اطلاعاتی و سرکوب خود را به میان معلمان و جلسات آنان فرستاد، و علنا تصریح و تهدید نمود که اجرای تصمیم معلمان مبنی بر اعتصاب، حبس و زندان و انحلال تشکل های صنفی آنها را در پی خواهد داشت، بلکه همزمان، طرح پرابهام و ناروشن ارتقای شغلی معلمان و عملی ساختن رتبه بندی آنان را که یک مسئله فرعی بود آنهم برپایه یک رشته معیارهای من درآوردی، به میان کشید، تا از این طریق، هم در میان معلمان تشنت و دو دستیگی ایجاد کند و هم خواست های اصلی معلمان را در سایه قرار دهد!

در اجلاسی که با حضور نمایندگان ۲۲ تشکل صنفی معلمان در ۲۷ فروردین ۸۳ در باشگاه فرهنگیان در تهران برگزار گردید (روزنامه شرق) حکومت جمهوری اسلامی علاوه بر مسئولین وزارت آموزش و پرورش و سازمان مدیریت و برنامه ریزی، مسئولین وزارت کشور و اوباشانی از وزارت اطلاعات خود را نیز به این اجلاس اعزام نمود و همه کوشش خود را چه با دادن مشتی وعده و وعید و چه با اعمال فشار و زور و تهدید، به کار گرفت تا

اخباری از ایران

کارخانه نموده است و در عین حال از بازگشت به کار کارگران قبلی امتناع می کند. این در حالی است که شمار کارگران این کارخانه از سال گذشته تا کنون از ۷۵۰ به ۱۵۰ کارگر تقلیل یافته است.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه تخته سه لایی

کارگران کارخانه تخته سه لایی، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود، صبح روز سه شنبه ۲۲ اردیبهشت در برابر استانداری مازندران دست به تجمع زدند. شرکت تخته سه لایی، بعد از واگذاری به بخش خصوصی، از شهریور ۷۸ تاکنون عملاً تعطیل و کارگران آن بیکار و بلا تکلیف اند.

اعتراض به اخراج

بیش از ۵۰ تن از کارکنان اخراجی شرکت توسعه آب و خاک سیستان، با ارسال نامه اعتراضی به مطبوعات، نسبت به اخراج خود اعتراض نموده و خواستار بازگشت به کار شدند.

اعتراض کارگران الکتریک

۵۰۰ کارگر کارخانه الکتریک رشت، نسبت به تخریب این کارخانه و از دست دادن کار خود، باردیگر دست به اعتراض زدند و خواستار بازگشت به کار و رسیدگی به مشکلات خود شدند.

اعتراضات کارگران و کارکنان بیمارستان ها

کارکنان خدماتی بیمارستان بوعلی، در اعتراض به اخراج و از دست دادن شغل خود، روز دوشنبه هشتم اردیبهشت، دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار رسیدگی به حقوق قانونی خود شدند.

— دهها تن از کارگران و کارکنان قراردادی بیمارستان سوانح سوختگی توحید، صبح روز شنبه ۱۵ اردیبهشت دست به تجمع اعتراضی زدند. قابل ذکر است که به رغم مخالفت کارگران و کارکنان با تعطیلی و انحلال این بیمارستان، مسئولین مربوطه در حال تخلیه تجهیزات بیمارستان می باشند. اعتراض کنندگان که از یک تا ۱۷ سال سابقه کار دارند، طی این اقدام اعتراضی، و نیز با امضاء یک طومار، خواستار رسیدگی به مشکلات و احقاق حقوق خود شدند. بهبود شرایط کار، افزایش حقوق، پرداخت کارانه، سختی کار و اضافه کاری از جمله مطالبات اعتراض کنندگان است.

— به گزارش ایلنا ۱۸ اردیبهشت، جمعی از پرسنل ستادی وزارت بهداشت در چالوس، با خواست پرداخت حقوق های معوقه، دست به اعتراض زدند. شرکت آفرینش که طرف قرارداد وزارت بهداشت است، بیش از دو ماه است که حقوق و اضافه کاری این کارکنان را نپرداخته است. این درحالیست که وزارت بهداشت نیز از رسیدگی به مشکل کارکنان طفره می رود.

تحصن بازنشستگان ذوب آهن

در اعتراض به عدم پرداخت پاداش بازنشستگی و نیز برای برخورداری از افزایش حقوق، برابر با افزایش حقوق شاغلین (۳۳ درصد) بازنشستگان شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان، روز ششم اردیبهشت در برابر ساختمان فرمانداری اصفهان، دست به تجمع و تحصن زدند.

تجمع اعتراضی صیادان

در اعتراض به تصمیم سازمان تامین اجتماعی مبنی بر قطع بیمه صیادان، روز یکشنبه ۲۰ اردیبهشت، جمع زیادی از صیادان هندیجان در برابر فرمانداری شهر دست به تجمع زدند. برابر قانون جدید سازمان تامین اجتماعی، صیادان نیز مثل دیگر مشاغل آزاد، بایستی حق بیمه کامل (۳۰ درصد) را پرداخت نمایند. حدود ۵ هزار صیاد منطقه هندیجان، تا پیش از اجرای این قانون، ۷ درصد حق بیمه پرداخت می کردند. در همین رابطه تصمیم سازمان تامین اجتماعی، اعتراض شدید صیادان را در پی داشته است.

اجتماعات اعتراضی در نیشابور

اهالی روستاهای آسیب دیده و تخریب شده در اثر انفجار قطار، باردیگر دست به اعتراض زدند و صبح روز چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت با تجمع در برابر فرمانداری، خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند. در ادامه، حدود ۷۰ تن از اعتراض کنندگان ساعت سه بعداز ظهر همان روز ایستگاه راه آهن خیام را به اشغال خود در آورده و اقدام به مسدود ساختن مسیر رفت و آمد قطارها نمودند. گزارش ها حاکی از آن است که بامداد روز بعد نیز شماری از اهالی، در برابر فرمانداری دست به تجمع زده اند و سرانجام با وعده ی پیگیری موضوع، به تجمع خود پایان دادند.

اجتماع چند باره مردم اصفهان

روز یکشنبه ۲۰ اردیبهشت، حدود ۴۰۰ نفر از سپرده گذاران صندوق قرض الحسنه "آل طه" در اصفهان، باردیگر در برابر این صندوق، دست به تجمع اعتراضی زدند و با مسدود ساختن خیابان و شکستن شیشه های این موسسه، خواستار بازپس دادن سپرده های خود شدند.

اجتماعات اعتراضی رانندگان

جمع زیادی از رانندگان و افرادی که با اتومبیل شخصی در مسیر میناب- بندرعباس مسافركشی و از این طریق امرار معاش می کنند، در اعتراض به جریمه های بیست هزار تومانی، در محل پلیس راه میناب - بندر عباس دست به تجمع زدند.

تجمع اعتراضی چایکاران

نزدیک به دو هزار تن از چایکاران املش و نیز ۸۰۰ نفر از چایکاران لنگرود، در اعتراض به عدم دریافت برگ سبز چای، دست به تجمع اعتراضی زدند. مزدوران رژیم با حمله به صفوف اعتراض کنندگان، ۱۸ تن از آنان را دستگیر نمودند. اعتراض چایکاران، در پی اجرای طرحی که براساس آن، کارخانجات هیچگونه تهردی در قبال خرید برگ سبز چای ندارند، تشدید شده است.

روند انحلال کارخانه ها

و بیکار سازی ها ادامه دارد

— شرکت روشنگر مشهد، تولید کننده کلید و پریر و لامپ، بیش از دو ماه است که اعلام انحلال نموده است. حدود یک سال است که حقوق و مزایای کارگران این کارخانه پرداخت نشده و اعتراض آنها برای رسیدگی به مشکلات خویش تاکنون به جایی نرسیده است.

— ایلنا از قول دبیر اجرایی خانه کارگر کرمان نوشت، شرکت خودروسازی کرمان تعطیل شده است و هم اکنون شمار زیادی از ۲۲۰۰ کارگری که در این صنعت مونتاژ مشغول به کار بودند، تحت پوشش بیمه بیکاری قرار گرفته اند.

مدیر عامل کارخانه پاک سام با تغییر نام شرکت، در صدد اخراج کارگران رسمی که ۱۵ کارگر زن هستند، و جایگزین کردن آن ها با کارگران قراردادی است.

— در اثر واردات بی رویه تولیدات چینی، ۵ کارخانه چینی سازی به کلی تعطیل و ۱۰ واحد دیگر در شرف تعطیلی اند. ماه نشان اصفهان، پارس گیلان، هیس زنجان، نور قزوین از جمله کارخانه هایی هستند که تعطیل شده و هر یک با حدود ۵۰۰ کارگر، و جمعا ۲۰۰۰ کارگر، کار خود را از دست داده اند.

— مدیرعامل کارخانه خوشه چین، تولید کننده رب گوجه فرنگی، به بهانه مشکلات مالی، انحلال این شرکت را اعلام کرد. به دنبال این تصمیم، ۱۵ کارگر زن از کار بیکار شدند.

اعتصاب سراسری معلمان و یک جمعبدی

اجلاس ۲۷ فروردین معلمان در باشگاه فرهنگیان، از ۲۲ تشکل صنفی معلمان، ۱۸ تشکل با تصمیمات ومصوبات "بیانیه یزد" - ولو تحت فشار و تهدید وارباب - به مخالفت برخاستند. واکنش هوشیارانه توده معلمان به سازش در بالا، نشان دهنده درجه بالای آگاهی معلمان و تحسین برانگیز بود. این موضوع نشان داد که توده معلمان با اعمال کنترل از پائین می توانند به بهترین نحوی بر این تشکل ها و نمایندگان خود کنترل و نظارت داشته باشند و بایستی با اعمال سیستم شورایی، نمایندگان خاطی را برکنار و افراد دیگری را جایگزین آنها سازند. این شیوه در عین حال به معلمان کمک می کند تا بتوانند در قبال سیاست ها و راه و روش های بعضا پپچیده ای که رژیم برای به شکست کشاندن اعتصاب و مبارزه اتخاذ می کند، تاکتیک های مناسبی را اتخاذ کنند و این سیاست ها را خنثا ساخته و یا به شکست بکشانند.

معهدا به رغم نقاط ضعف این اعتصاب، بایستی بر این نکته به صراحت تاکید شود که اعتصاب سراسری معلمان، تا همین جا هم قرین پیروزی های زیادی بوده است. بروز این اعتصابات سراسری و مستمر آنها در شرایط حاکمیت خفقان و سرکوب و در شرایطی که فعالان، پیشروان و معلمان آگاه دایما تهدید می شوند و تحت تعقیب و پیگرد قرار دارند، حاکی از درجه بالنسبه بالایی از سازماندهی است. سلسله اعتصابات سراسری معلمان در یکی دو سال اخیر، نه فقط بیش از پیش توده معلمان را بسیج نموده و به میدان آورده است، بلکه حضور سیاسی این قشر زحمتکش را در جامعه تثبیت کرده است. امروز هیچ نیرو و مقامی نمی تواند این موقعیت را ندیده بگیرد و معلمان را فرضا به چهار سال قبل بازگرداند. حضور سیاسی معلمان در مقیاس سراسری، در عین حال تاثیرات بسیار مثبت و مفیدی از لحاظ آگاهی بخشی و نیز سیاسی تر کردن کل جامعه، برجای گذاشته است. با اینهمه تردید نباید داشت اگر که معلمان بتوانند با تلاش و کار با برنامه، دانش آموزان و خانوادهایشان را به حمایت از خود جلب کنند، اگر که اعتصابات خود را با اعتصابات کارگران و سایر زحمتکشان گره بزنند و فرضا در بیانیه ها و اطلاعیه های خود، از اعتصابات و مطالبات کارگران حمایت کنند و حمایت آنان از اعتصابات و مطالبات خود را خواستار شوند، مسلما تاثیر این اعتصابات و درجه موفقیت آن در حصول به خواست ها و راهی از وضعیت موجود، چندین برابر خواهد شد.

در جریان اعتصاب سراسری خود با صدور قطعنامه هاو بیانیه هایی علاوه بر طرح مجدد مطالبات پیشین خود، خواستار نهادینه کردن حضور و نقش معلمان در نهادهای تصمیم گیر از جمله شورای عالی آموزش و پرورش، رفع توقیف از نشریه هفتگی "قلم معلم"، حق تشکل و فعالیت کانون های صنفی فرهنگیان، توقف پیگرد فعالان تشکل های معلمان، مصونیت قضایی در محیط کار و امنیت شغلی شدند و بدین ترتیب این معلمان بودند که با سازماندهی اعتصاب سراسری خود، تمام تلاش های رژیم، نیروهای سرکوب اطلاعاتی - امنیتی، جاسوسان و خرابکاران و سایر مزدوران آن را به شکست کشانند.

یک جمعبدی

اعتصاب سیزده اردیبهشت معلمان و روزهای بعد از آن، اولین اعتصاب سراسری معلمان در سال جاریست. این درحالیست که رژیم هنوز به هیچیک از خواست های اساسی معلمان، پاسخ مناسب نداده است. انگیزه ها و تمام آن فاکتورها و زمینه هایی که بروز اعتراض و اعتصاب را ضروری می ساخت کماکان پابرجاست. این اعتراضات و اعتصابات ادامه خواهد یافت.

اعتصاب سراسری معلمان به روشنی این مسئله را اثبات نمود که کارزار مبارزه معلمان برای دست یابی به مطالبات خود، ضعف هایی نیز دارد. این ضعف ها اساسا ناشی از مرحله فعلی و در حال تکامل این مبارزه است که در آینده می تواند برطرف شود و باید برطرف شود. برخی از تشکل های موجود معلمان هنوز با یک تشکل واقعی و مبارز فاصله دارند. برخی دیگر از این تشکل ها ضعف هایی را با خود حمل می کنند که در جریان مبارزه بر این ضعف ها باید غلبه کنند. هم در زمینه ایجاد تشکل های واقعی و هم در زدودن نقاط ضعف تشکل های موجود، وظائف مهمی بردوش معلمان آگاه و پیشرو است. از سوی دیگر کنترل مستمر توده معلمان بر این تشکل ها و کسانی که به عنوان نماینده فعالیت می کنند یک امر ضروری و یکی از ابزارهای مهمی است که معلمان با آن می توانند ظرفیت مبارزه جویی و پیگیری مبارزات این تشکل ها را بالا ببرند. به گزارش روزنامه شرق، در

تاکید کردند. آنان ضمن اعلام وفاداری به مفاد "بیانیه یزد" و اجرای برنامه و تصمیمات قبلی، که با اعتصاب و تجمع اعتراضی ۱۳ اردیبهشت آغاز می شد، به استقبال اعتصاب سراسری رفتند. صبح روز یکشنبه ۱۳ اردیبهشت اعتصاب معلمان همزمان در سراسر ایران آغاز شد. معلمان، همزمان با مناطق مختلف تهران، در دهها شهر کوچک و بزرگ ایران دست به اعتصاب زدند و اجتماعات اعتراضی وسیعی برپا کردند. دهها هزار تن از معلمان زحمتکش در اکثر استان ها منجمه خراسان، گیلان، آذربایجان، کرمان، یزد، اصفهان، کرمانشاه، فارس، باردیگر یکصدا علیه سیاست های رژیم در بخش آموزش و پرورش و برای دست یابی به مطالبات حق طلبانه خود دست به اعتراض زدند و با صدور بیانیه ها و قطعنامه هایی بر مفاد "بیانیه یزد" و برادامه اعتصاب و مبارزه تا تحقق خواست های خود پای فشردند. افزون بر هزاران معلم در تهران، در اصفهان بیش از ۱۵۰۰ نفر دست به تجمع زدند و عمال رژیم را که به فیلم برداری از فعالین اعتصاب مشغول بودند، فراری دادند. در شیراز بیش از ۲۰۰۰ نفر، در تربت حیدریه بالغ بر ۱۰۰۰ نفر و در رشت بیش از ۴۰۰۰ نفر دست به تجمع اعتراضی زدند. در یزد معلمان تمامی مدارس دست به اعتصاب و راهپیمایی زدند و بر ادامه اعتصاب به مدت یک هفته تاکید کردند. افزون بر این در بسیاری از شهرها منجمه یزد، دانش آموزان مدارس نیز در حمایت از معلمان دست به اعتصاب زدند. برخلاف تصور و خواست رژیم، روزهای بعد از ۱۳ اردیبهشت نیز همان طور که انتظار میرفت، اعتصابات معلمان در بسیاری از شهرها، از جمله اصفهان، کرمان، یزد، خمینی شهر، شاهین شهر، نجف آباد، کرج، زرین شهر، کاشان، فلورجان، برخوار و برخی دیگر از شهرها تداوم یافت. معلمان زحمتکش و مبارز، در جریان اعتصاب و تجمعات اعتراضی خویش، شعارهایی علیه مسئولین حکومتی و در ضرورت اتحاد و تداوم مبارزه سر دادند. "اتحاد اتحاد، فرهنگیان اتحاد!"، "اعتصاب اعتصاب، معلم اعتصاب!"، "وزیر بی کفایت، استعفا استعفا!"، "مدیر بی لیاقت، استعفا استعفا!"، "معلم میمیرد ذلت نمی پذیرد" و "تا اقدام اساسی، نه کلاسی نه درسی" از جمله این شعارها بود. معلمان مبارز،

اخباری از ایران

– هشت ماه از تعطیلی کارخانه قند پاسوج می گذرد. علی رغم اعتراضات مکرر کارگران، هنوز هیچ اقدامی برای راه اندازی مجدد کارخانه به عمل نیامده است. در عین حال طی این مدت کارگران در حالت بلاتکلیفی و سرگردانی به سر برده و هیچگونه دستمزد به آنان پرداخت نشده است.

– ایلنا از قول محبوب دبیر کل خانه کارگر نوشت، با اجرای خصوصی سازی ها، از ۲۶۵ شرکت فعال که در قالب صنایع ملی کشور فعالیت داشتند، بعضی ورشکسته شده اند، برخی در حال و در مرز ورشکستگی اند و باقی مانده آنها نیز در انتظار ورشکستگی به سر می برند.

سوانح ناشی از کار

– به گزارش ایلنا به نقل از دبیر اجرایی خانه کارگر تبریز، سالانه ۱۴ هزار سانحه در محیط های کار کشور اتفاق می افتد که در سال گذشته ۴۰۰ مورد از این حوادث به استان آذربایجان شرقی اختصاص داشته که نسبت به سال های قبل افزایش یافته است.

– کارگران تخلیه و بارگیری بندر امام که به گزارش ایلنا در بدترین شرایط، اقدام به تخلیه و بارگیری کشتی های می کنند، در سال گذشته ۱۶۱ مورد نقص عضو و ۵ کشته در اثر سوانح حین انجام کار داشته اند.

چند خبر کوتاه

– به دلیل بدرفتاری، اهانت و فحاشی مدیر تولید کارخانه قفل ایران قزوین، نسبت به کارگران، کارگران این شرکت نیز با وی درگیر شدند که به دنبال این مسئله، ۴ تن از کارگران بازداشت شدند. این کارگران با وساطت خانه کارگر موقتاً آزاد شدند. کارگران نسبت به رفتار ناشایست مدیر تولید شدیداً اعتراض دارند و خواهان برکناری وی می باشند.

– دبیر اتحادیه کارگران صنعت آب و برق، در گفتگو با ایلنا گفت، اگر وضعیت کارگران قراردادی که از سوی وزارت نیرو بیکار شده اند معلوم نشود، در آینده دست به اعتصاب خواهیم زد.

– بیش از ۵۰۰ هزار نفر از کودکان کاری که زیر سن شرایط کار به سر می برند، در شرایط بسیار وخیمی مشغول به کار هستند.

– ۱۰۵ کارگر شرکت کاشی گیلان واقع در شهر صنعتی رشت، بیش از ۷ ماه است دستمزد نگرفته اند. این کارگران که حدود ۱۸ ماه تحت پوشش بیمه بیکاری قرار داشتند، برای بازگشت به کار و احقاق حقوق خود بارها دست به اعتراض زده و با تجمع در برابر اداره کار، تجمعی ناآرامی و استنادی خواستار رسیدگی به مشکلات خود شده اند.

خلاصه ای از اطلاعیه ها و بیانیه های سازمان

در تاریخ ۱۱ اردیبهشت، سازمان با انتشار اطلاعیه ای خبر مربوط به تظاهرات روز جهانی کارگر در میدان بهارستان و شکست رژیم را منعکس نمود. در این اطلاعیه آمده است:

“... نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی تنها به تظاهرات تهران “مجوز” داده بودند. با این حال تظاهرات از دو جهت شکست سنگینی برای تشکلات حکومتی مانند خانه کارگر بود. زیرا از سویی تنها ۲۰ هزار کارگر در آن شرکت کرده بودند و از سوی دیگر به رغم کنترل شدید مسئولان خانه کارگر و نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی هزاران تن از کارگران با دادن شعارهای مستقل و حرکت به سوی دانشگاه تهران که در مسیر “مجاز” قرار نداشت، بی اعتمادی مطلق خود را به رژیم و تشکلات وابسته به آن نشان دادند.”

در این اطلاعیه آمده است که کارگران با طرح خواست های خود، به مخالفت با برنامه توسعه چهارم سرمایه داران و دولت حامی آنها برخاسته اند. تظاهرکنندگان خواهان پایان بخشیدن به قراردادهای موقت کار، افزایش دستمزدها و پرداخت فوری حقوق معوقه خود شده اند.

محکومیت دستگیری شرکت کنندگان مراسم اول ماه مه در سقز، موضوع اطلاعیه مورخ ۱۳ اردیبهشت سازمان است. در این اطلاعیه ضمن اعلام خیر دستگیری دهها تن از کارگران و فعالان جنبش کارگری در مراسم اول ماه مه در سقز، محکومیت سرکوب و دستگیری فعالین کارگری، خواهان آزادی سریع و بی قید و شرط بازداشت شدگان شده است.

در تاریخ ۲۶ اردیبهشت، اطلاعیه ای تحت عنوان “از اعتصاب کارگران کشت و صنعت مغان پارس آباد حمایت کنیم” منتشر شد. در این اطلاعیه خبر اعتصاب ۵۰۰ تن از کارگران کشت و صنعت مغان پارس آباد در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها و بی کفایتی مدیریت این واحد تولیدی، اعلام شده است. همچنین در این اطلاعیه به سرکوب نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی و پایان دادن به اعتراض کارگران اشاره شده است.

در بخش دیگر این اطلاعیه، از اعتصاب کارگران الکترونیک رشت در اعتراض به بیکارسازی ۳۰۰ تن، عدم پرداخت دستمزدها، حمایت شده است. در خاتمه سازمان فدائیان (اقلیت) از مطالبات کارگران کشت و صنعت مغان پارس آباد در استان اردبیل و کارگران الکترونیک رشت در استان گیلان حمایت کرده، اقدامات رژیم جمهوری اسلامی را محکوم و کارگران را به مبارزه ای متحد دعوت کرده است.

جنايات امپرياليسم آمريكا در عراق

گری، تجاوز و آزارجنسی به زنان است. تاکنون عکس های متعددی در این زمینه از سوی برخی نهادها و رسانه های غیر رسمی منتشر شده است. یک روانشناس نظامی اعلام داشت که آزار و اذیت جنسی، یکی از روش های مرسوم و رایج بوده و هست. همان طور که در ویتنام قبل از تخریب دهات و روستاها به زنان تجاوز می شد، همان گونه که در سودان و تیوبی با خشونت علیه زنان، آنان را مردود تجاوز قرار می دادند، در عراق نیز چنین است.

در عراق اوضاع به مراتب وخیم تر از نمونه هایی است که وی نام می برد. چرا که در “جنگ با تروریسم” مقامات آمریکا اعلام کرده اند که به مفاد کنوانسیون های بین المللی در مورد برخورد با اسرا و زندانیان واقعی نمی نهند.

این امر نشانگر آن است که هرگونه جنایت و توحشی مجاز خوانده می شود و در خدمت مبارزه با آن چه جنگ با تروریسم می نامند، ارزیابی می گردد.

افکار عمومی جهان در مقابل این وحشی گری ها ساکت نخواهد ماند. اعتراض و تظاهرات بیش از یک میلیون کوبایی علیه سیاست ها و اعمال دولت آمریکا در هفته گذشته، تنها آغاز این اعتراضات است.

انتشار تصاویر جنایات نظامیان آمریکایی در عراق، شکنجه اسرا و زندانیان عراقی موجی از نفرت و انزجار در سراسر جهان را برانگیخت. آزار و اذیت جنسی و جسمی اسرا در زندان ابو غریب که یادگار دوران دیکتاتوری صدام می باشد، پرده از جنبه های دیگری از جنایت اشغالگران آمریکایی برداشت.

از مدت ها پیش، عکس های متعددی از شکنجه های وحشیانه آمریکایی ها انتشار یافته بود. اما هربار مقامات کاخ سفید و متحدینشان به تکذیب آنها می پرداختند تا آن که سرانجام در اوایل ماه می، مقامات دولت آمریکا اقرار به اعتراف شدند و تحت فشار های بین المللی و افکار عمومی جهان مجبور به عذر خواهی شدند. اما این تمام ماجرا نبود و نیست. به دنبال افشای این جنایات، مدارک و اسناد دیگری مبنی بر تداوم و تشدید این جنایات و وحشی گری منتشر شد. گرچه رسانه های انحصاری امپریالیستی از انتشار و انعکاس سری دوم این اسناد جلوگیری به عمل آورده اند، اما ابعاد این جنایات به حدی است که حتی نمایندگان سنا و کنگره آمریکا که این مدارک را مشاهده کرده اند، از آن ابراز تأسف نموده اند و دامنه آن را بیش از حد انتظار دانسته اند.

گفته می شود موضوع این مدارک، وحشی

اخبار کارگری جهان

از صفحه ۸

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۴۰)

پوند پرداخت کردند. آقای Pethwick Lowrance خزانه دار wpsu و عده داد که سالانه ۱۰۰۰ پوند پرداخت کند. (Roseu - صفحات ۱۰۰ و ۱۰۱)

(لازم به ذکر است که در آن دوران، پوند انگلیس حدوداً ۳۰ برابر ارزش فعلی را داشت و می توان تصور کرد که این مبالغ هنگفت بودند. در آمد wpsu به شدت افزایش یافت و از ۳۰۰۰ پوند در سال های ۷-۱۹۰۶ به ۳۷ هزار پوند در ۱۴-۱۹۱۳ رسید. هیچ سازمان مشابهی و حتا حزب کارگر چنین منابع سرشاری در اختیار نداشت. (Oniell - جنبش زنان: فمینیسم در انگلستان و آمریکا - لندن ۱۹۶۹ - صفحه ۸۲)

اداره این تشکل کاملاً دیکتاتور مابانه شد. امیلین و کریستابل بعد از سپتامبر - اکتبر ۱۹۰۷ اجازه برگزاری هیچ کنفرانس سراسری را ندادند. آنها و آقای Lowrance اداره امور را بدون وجود هیچ کمیته ای در دست داشتند تا این که در سال ۱۹۱۲، Lowrance به طور بی سرو صدا، توسط کریستابل و امیلین اخراج شد.

زنان کارگر دیگر جایگاهی برای خود در wpsu نمی یافتند. برداشت امیلین و کریستابل از شعار wpsu، همان حق رای بود که شامل حال عده ای از مردان می شد. فعالین زن اتحادیه های کارگری، این شکل حق رای را، "حق رای برای بانوان متمول" خواندند و مکرر آن را محکوم و مردود اعلام نمودند.

ترین بخش زنان هستند. وی گفت: "مسئله این اشتباه خواهد بود که بخواهیم ضعیف ترین بخش (زنان) را برای مبارزه انتخاب کنیم! ما زنان نخبه را می خواهیم، ما قوی ترین و با هوش ترین آنها را می خواهیم." (پانکهورست - ص ۵۱۷)

کریستابل اهداف wpsu را در جملات زیر تشریح کرد: "جنبش ما، جنبشی طبقاتی نیست. ما همگان را جلب می کنیم. بالاترین و پائین ترین، ثروتمندترین و فقیرترین را. (منای) پیوند، زن بودن است. سوسیالیست ها به مبارزه علیه شیاطینی مشغولند که از دیدگاه آنها به روح بی عدالتی میان مرد و مرد مربوط است. من اصلاً مطمئن نیستم که اگر زنان از همان آغاز تاثیر شایسته خود را بر جای می گذاشتند، نمی توانستند، یک وضعیت متفاوت تری خلق کنند. . . . جان کلام این است. مردان باید پی کار خودشان بروند و ما پی کار خودمان." (Mitchel - ص ۳۵) سکه های یک پنی و شلینگ های جمع آوری شده در میان صدها و هزاران تن از فقرا، در قیاس با مبالغ کلانی که از همان آغاز توسط ثروتمندان به wpsu پرداخته می شد، بسیار ناچیز بود. به طور مثال در گردهم آیی ۱۹ مارس ۱۹۰۸ در "آلبرت هال" یک زن قول داد تا زمانی که زنان حق رای به دست آورند، سالانه ۱۰۰۰ پوند به عنوان کمک مالی اهدا خواهد کرد. همچنین ۱۲ زن دیگر هر یک ۱۰۰

اعتصاب کارگران راه آهن در فرانسه

در اعتراض به اخراج واز بین رفتن ۲ هزار و پانصد شغل، روز ۱۴ می، هزاران تن از کارگران راه آهن فرانسه به مدت ۳۶ ساعت دست از کار کشیدند.

اخراج در حمل و نقل راه آهن، در سراسر اروپا کارگران این رشته را تهدید می کند. در فوریه سال جاری ۵۰۰ شغل مشابه در هلند و بلژیک حذف و به بیکاری ۵۰۰ تن انجامید.

اعتصاب ۳ هفته ای کارگران کارخانجات در ایتالیا

از اواخر ماه آوریل سال جاری، هزاران تن از کارگران کارخانه فیات در جنوب ایتالیا که یکی از مدرن ترین کارخانه های فیات به شمار می آید، در اعتراض به سطح نازل دستمزدها و ساعات طولانی شیفت شب کاری، دست به اعتراض زدند.

در نتیجه این اعتصاب، کارگران موفق به کسب ۱۲۶ دلار اضافه دستمزد و کاهش ساعات شیفت کار شب شدند.

لازم به ذکر است که در دوران اعتصاب کارگران، آنها از تولید ۳۵ هزار دستگاه ماشین جلوگیری نمودند.

آمار بیکاری در جهان به روایت ILO

سازمان بین المللی کار، ILO با انتشار آمار بیکاری در جهان، خبر از افزایش ۶۰۰ هزار بیکار داد. بر اساس گزارش منتشره، شمار بیکاران جهان در ژانویه سال جاری ۱۰۸ میلیون مرد بوده که نسبت به سال ۲۰۰۲، حدود ۶۰۰ هزار نفر افزایش یافته است. بیکاری در بین زنان ۷۷/۸ میلیون نفر است. همین گزارش نرخ بیکاری در جهان را ۶/۲ در صد اعلام کرده است.

بیکاری در بین جوانان در سنین ۱۵ تا ۲۴ سال، ۱۴/۴ در صد است.

اعتصاب فلزکاران ونزولنا و تصرف کارخانه

در اوایل ماه می کارگران کارخانه فولاد ونزولنا با اشغال کارخانه، خواهان پرداخت دستمزدهای عقب مانده خود شدند. در طی این اقدام، کارگران از تولید در این کارخانه جلوگیری کردند و اعلام نمودند تا تحقق خواست هایشان به مبارزه خود ادامه می دهند.

کارخانه فولاد ونزولنا که از سال ۱۹۹۸ به بخش خصوصی واگذار شده به بهانه "ضرردهی" کارخانه از پرداخت دستمزد کارگران جلوگیری کرده و ماههاست که کارگران دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند.

کمک مالی

هامبورگ مازیار ۶۰ یورو

زنده باد سوسیالیسم

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت) نامه های خود را در دو نسخه جداگانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

آلمان

K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

دانمارک

I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد

M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

سوئیس

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه

A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecurbe
75015 Paris
France

کانادا

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آن را به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال کنید.

I . W . A
6932641 Postbank
HOLLAND

شماره های فکس سازمان فداییان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۴۰)

داده بود، موجب تضعیف مضمون اجتماعی فعالیت های آن شد. کریستابل، که اولین فردی بود که در پی تمرکز حول فعالیت روی یک مسئله واحد بود، در نوامبر ۱۹۰۳، به هنگام سخنرانی در انجمن جدیدالتاسیس حق رای زنان در شفیلد، اصرار ورزید که: "زنان نباید منقسم باشند بلکه باید بر سر یک مسئله یعنی حق رای متحد گردند." (لیدیگتون و نوریس-ص ۱۷۷)

در ژوئیه ۱۹۰۵، هزاران نفر از زنان منطقه "ایست-اند" لندن به سوی "وست منیستر" راهپیمایی کردند. در ماه نوامبر، راهپیمایی دیگری توسط ۴۰۰۰ تن از همسران مردان بیکار برپا شد. راهپیمایان شعار می دادند: "نان برای فرزندانمان"، "کار برای همسرانمان" و "کارگران جهان متحد شوید."

در سال ۱۹۰۶، رهبران wspan در منچستر به لندن نقل مکان کردند. آنها، ابتدا فعالیت خود را در میان زنان کارگر متمرکز ساختند. در همان سال، آنها اولین تظاهرات برای حق رای را سازماندهی کردند. در ۱۹ فوریه، بعد از یک راهپیمایی ۳۰۰ نفره زنان منطقه "ایست اند" جلسه ای به منظور تلاش جهت گذراندن لایحه ای در مجلس، برگزار شد که در آن زنان ثروتمند شرکت کرده بودند و برای آن که شناخته نشوند، لباس های خدمتکاران خود را به تن کرده بودند. در ۲۷ فوریه "زنان بیکار جنوب غربی Ham" رای به تشکیل اولین شعبه wspan در منطقه که اولین شعبه اش در Canning town لندن محسوب می شد، دادند (-ص ۶۱)

با این وجود کمی پس از آن، کریستابل که شخصیت منحصر به فرد و تصمیم گیرنده wspan شده بود، تصمیم (دیگری) گرفت. (اومعتقد بود که) جنبش زنان کارگر فاقد ارزش است چرا که زنان کارگر ضعیف

در صفحه ۷

زنان، در صنعت، خواهد انجامید. (Roseu).
A - ظهور زنان- کارزار رزمنده اتحادیه اجتماعی- سیاسی زنان- لندن ۱۹۷۴- صفحات ۳۵ و ۳۶)

در ۱۰ اکتبر ۱۹۰۳، در پی چندین ماه افزایش بیکاری و کارموقت در میان زنان کارگر نساجی، خانم پانکهورست که بر بهبود شرایط کار زنان مصر بود، گروه کوچکی تاسیس نمود که اکثر، کارگران طرفدار ILP بودند. این تشکل، اتحادیه سیاسی- اجتماعی زنان، نام گرفت. (همانجا- صفحه ۳۰)

او در صدد بود که فعالیت اجتماعی را به همان اندازه فعالیت سیاسی پیش برد. وی بر امکان برخورداری از مزایای بارداری و سایر خدمات برای اعضای تشکل جدیدالتاسیس تاکید می ورزید. از نظر وی این تشکل می بایستی عمدتاً متشکل از زنان کارگر باشد و به لحاظ سیاسی به موازات ILP حرکت کند. گرچه تاکید اصلی آن برحق رای برای زنان بود. (پانکهورست- جنبش حق رای- لندن ۱۹۷۸-ص ۱۶۸).

در نخستین روزهای حیات wspan، گرایشاتی نسبت به پذیرش مسائل دیگر علاوه بر حق رای، نظیر یاری رساندن به جنبش های عمومی اصلاح طلبانه نیز وجود داشت. (همانجا- ص ۲۴۴).

wspan علاوه بر حق رای برای زنان، به دفاع از بیکاران، کارگران نساجی یورکشایر، "نژادهای بومی" در ناتال و مسائلی از این دست برخاست. مهمترین عرصه فعالیت wspan سخنرانی و تبلیغات ILP در جلسات، اتحادیه های کارگری، شوراهای صنوف، کلیساهای کارگران و کلوب های کلاریون بود. هرچند که wspan رسماً به ILP وابسته نبود، معزاً در عمل به خاطر تبلیغات، پلاتنوم و مخاطبین، به آن وابسته بود.

اما منطق سازمان مختص به زنان که عمده انرژی اش را به مسئله حق رای اختصاص

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaiian-minority.org

نشانی ما بر روی اینترنت:

http://www.fedaiian-minority.org

Organization Of Fedaiian (Minority)

No. 429 mei 2004